

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XII Nr. 9060

Miercuri 16 februarie 1972

8 PAGINI — 40 BANI

În pragul lucrărilor agricole de primăvară

DE LA REPARAREA MAȘINILOR LA FERTILIZAREA OGOARELOR totul trebuie pregătit cu cea mai mare răspundere!

Evoluția vremii la acest sfârșit de iarnă impune luarea unor măsuri care să asigure executarea mai devreme a lucrărilor agricole. Timpul s-a încălzit foarte mult, înregistrându-se, la începutul acestei săptămâni, temperaturi de 12-14 grade. Zăpada s-a topit, excepție făcând zone restrinse din munții și din Moldova. Plouile din ultimele zile — mai abundente în Banat și Oltenia, unde s-au înregistrat în decurs de numai 24 de ore 25-30 de litri de apă pe metrul pătrat — au completat rezerva de apă în sol. Cu alte cuvinte, deși filele calendarului indică încă zile de iarnă, pentru agricultură a sosit primăvara. În aceste condiții trebuie grabie pregătirea în vederea executării lucrărilor agricole în timp și chiar începerea semănatului.

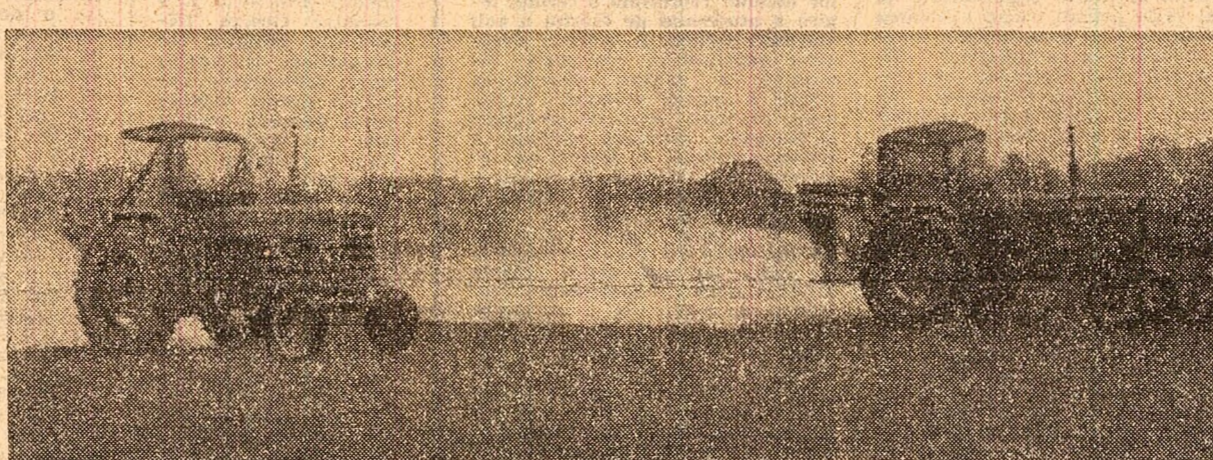
Sarcinile mari care revin în acest an agriculturii în ce privește sporirea producției impun ca organele de partid și de stat, direcțiile agricole și uniunile „cooperatiste”, toți oamenii muncii din agricultură să se îngrijească de executarea la un înalt nivel agrotehnic a tuturor lucrărilor. Aceasta presupune să intrăm în campania agricolă de primăvară temeinic pregătiți, încât la declanșarea muncilor agricole în timp să se poată lucra neîntrerupt, fiecare plantă agricolă să fie însoțită în limitele timpului optim și în condiții de calitate stabilite în tehnologiile respective. Faptul că însemnările și alte lucrări de primăvară încep mai devreme face necesar ca toate pregătirile să fie încheiate. În fiecare județ a fost analizat stadiul pregătirilor în ce privește repararea tractoarelor și mașinilor agricole, asigurarea și condiționarea semințelor și fertilizarea terenurilor. Citeva concluzii.

În județele Mehedinți, Olt, Bihor, Harghita și Mureș, repararea tractoarelor este avansată, dar se constată rămânerea în urmă, îndeosebi în județele Alba, Covasna, Dimbovită, Gorj și Matamureș. La 12 februarie erau încă 12.000 tractoare nereparate. Această situație se datorează atât neajunsurilor în organizarea muncii în ateliere, cât și lipsei unor piese de schimb. Întrucât tractoarele trebuie puse în stare de funcționare pentru a putea fi scoase la câmp, au fost luate măsuri în vederea grăbirii livrării pieselor de schimb și recondiționării celor care nu pot fi asigurate. Experiența celorlalți ani a arătat că deosebit de important este să existe garanția bună funcționării a tractoarelor pe toată durata lucrărilor agricole. În aceste zile, echipe de specialiști controlează modul cum au fost reparate tractoarele și celelalte mașini agricole. În afara acestui control, fiecare mecanic trebuie să se convingă personal că mașina încredințată este în perfectă stare de funcționare, că nu va avea surprize în timpul lucrului. Conducătorii de I.A.S. și S.M.A., soții de fermă, care poartă întreaga răspundere a executării la timp a lucrărilor agricole, să se asigure de modul cum au fost pregătite utilajele.

Spre deosebire de alți ani, au fost asigurate semintele pentru toate culturile. Dar fapt este că s-a trecut destul de tirziu la repartizarea lor, ceea ce, evident, a întârziat și prelucrarea lor de către unitățile agricole. Este necesar ca fiecare unitate agricolă să-și procure toate semintele necesare pentru că timpul se încălzește repede și momentul optim pentru semănatul apropiat. Fertilizarea terenurilor este o acțiune care nu se bucură peste tot de atenția cuvenită. În întreprinderile agricole de stat, până la 11 februarie, au fost transportate la câmp numai 69 la sută din cantitățile de îngrășămintele naturale prevăzute, iar în cooperativele agricole — 63 la sută. În decurs de o săptămână (11-17 februarie) — dacă

lucram de bune cifre comunicate de direcțiile generale agricole județene — în cooperativele agricole din județul Olt au fost transportate la câmp circa 3.270 tone îngrășămintele naturale, în Buzău — 2.600 tone, în Gorj — 2.500 tone etc. Suprafețe mari de teren rezervate atât semănatului de toamnă, cât și terenuri care se vor însemna în această primăvară, se fertilizează cu îngrășămintele chimice. Spre deosebire de anul trecut, industria livrează cantități mai mari de îngrășămintele. S-a luat măsura să se ugezente acordarea creditelor de producție cooperativele agricole pentru a-și procura aceste îngrășămintele. Este necesar ca toate formalitățile să fie făcute cel mai repede pentru ca aprovizionarea cu îngrășămintele și fertilizarea terenurilor să fie făcute la timp. Întrucât trebuie acordată atenția deosebită semănatului de toamnă, trebuie să asigurăm ca unitățile agricole să-și repare utilajele, să-și aprovizioneze cu seminte, să mobilizeze pe cooperatori la fertilizarea terenurilor, să întreprindă tot ce este necesar pentru a se obține recolte mari în acest an.

CITIȚI ÎN PAGINA A III-A RELATARILE CORESPONDENȚILOR NOȘTRI DIN JUDEȚELE OLT, BOTOȘANI ȘI NEAMȚ

În actualitate pe ogoare: administrarea îngrășămintelor chimice care vor aduce, în mod sigur, un spor însemnat de recoltă. O imagine surprinsă pe terenurile cooperativei agricole din Păulești, județul Satu-Mare

6.000 DE MANDATE PENTRU FORUMUL COMPETENȚEI

Pentru a scinda sub razele sale întreaga Românie, de la Sulina, punctul cel mai estic al țării, până la Beba Veche, localitatea cea mai vestică, s-au desfășurat în perioada 17-19 februarie 1972, Conferința pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderi și centrale industriale și de construcții. În acest proces de participare la deciziile asupra viitorului, în bi-valența funcției de proprietari și producători, direcții nu numai de economic al țării, dar și de a decide asupra evoluției acestuia. Este o realitate încărcată de semnificații majore. În acest proces de participare la deciziile asupra viitorului, în bi-valența funcției de proprietari și producători, în înțelegerea și stăpânirea pleneră, profundă a mecanismului politic-economic ce a fost inclus un întreg proces istoric parcurs de clasa noastră muncitoare în anii de după prelucrare puterii. A decide înseamnă a face o „pătrundere, în viitor”, înseamnă a angaja viitorul, a-l dirija. Decizia — nervul vital al activității de conducere — se află astăzi în mâinile clasei muncitoare ehamată de partid ca, prin toate formele colective de conducere instituționalizate prin legi, să răspun-

am realizat producția globală industrială a României din anul 1938 în numai 24 de zile. 16 regate de atunci, în Republica de astăzi 16 Români, într-una! În 1972 întreaga producție industrială a României antebelice va fi realizată în 13 zile. În 1980, în zilele lucrătoare dintr-o singură săptămână, în 1990, în numai două zile! Ce se află îndărătul acestor cifre spectaculoase? Ce determină acest progres fără precedent? Eliberarea de exploatare, socialismul au dat tuturor celor ce muncesc, în călătoria lor de proprietari și producători, direcții nu numai de economic al țării, dar și de a decide asupra evoluției acestuia. Este o realitate încărcată de semnificații majore. În acest proces de participare la deciziile asupra viitorului, în bi-valența funcției de proprietari și producători, în înțelegerea și stăpânirea pleneră, profundă a mecanismului politic-economic ce a fost inclus un întreg proces istoric parcurs de clasa noastră muncitoare în anii de după prelucrare puterii. A decide înseamnă a face o „pătrundere, în viitor”, înseamnă a angaja viitorul, a-l dirija. Decizia — nervul vital al activității de conducere — se află astăzi în mâinile clasei muncitoare ehamată de partid ca, prin toate formele colective de conducere instituționalizate prin legi, să răspun-

dă direct și nemijlocit de mersul înainte al țării. Muncitorul nu face parte la noi dintr-o „majoritate tăcută” identificată de teoreticienii burghezi în „ființa unidimensională” asociată cu noțiunea „elastică” de individ aflat pe o treaptă elementară a evoluției, component al unei mase amorfe, ce nu-și rădimentare. Muncitorul României socialiste multilateral dezvoltat știe că a cunoaște înseamnă a putea, el este conștient de faptul că aparține unei clase care a devenit forță motrice a istoriei din momentul unirii socialsimului cu știința. Acest om știe că numai prin manifestarea pleneră a rolului clasei sale în societate, numai prin creșterea competenței economice a muncitorilor se ajunge la sporierea eficienței participării sale la conducere. Conștiința acestui fapt a provocat un adevărat salt calitativ în evoluția din ultimii 25 de ani a muncitorului românesc și numai ea a putut impune cu succes imperativul randamentului și al eficienței în tot ceea ce construim și producem. Ea este rezultatul încrederii nelimitate a partidului în clasa muncitoare și a clasei muncitoare în partid. În ea constă forța muncitorilor noastre de a perfecționa conștiința noastră industrială și de construcții prin ridicarea pe noi trepte ale eficienței economice a industriei — expresie a traducerii în viață de către clasa muncitoare, de către întregul popor a politicii Partidului Comunist Român.

— Perfecționarea pregătirii cadrelor este pentru noi cea mai eficientă investiție — îmi spunea deunăzi comunistul Adrian Stoica, purtătorul primului mandat încredințat de colectivul grupului industrial de la Brazi la marea forum a cadrelor de conducere din industrie și construcții care își va deschide mine lucrările la București. Numai pregătirea, plus experiența, plus perfecționarea dau potențialul uman al eficienței activității noastre, și dând tovarășul Nicolae Ceaușescu se adresa recent muncitorilor uzinelor de vagoane din Arad îndemându-i „să înveți” înțelegem că el se adresa tuturor celor ce formează puternicul

Maiestății Sale Imperiale
MOHAMMAD REZA PAHLAVI ARYAMEHR
Șahinșahul Iranului
TEHERAN
În legătură cu calamitățile ce s-au abătut asupra regiunilor din nord-vestul Iranului și care au pricinuit pierderi de vieți omenești și pagube materiale, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, exprim Maiestății Voastre, poporului Iranian și familiilor care au avut de suferit sentimentele noastre de profundă și sinceră compasiune.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Ioan GRIGORESCU
(Continuare în pag. a III-a)

ȘEDINȚA COMITETULUI EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R.

În ziua de 15 februarie 1972 a avut loc ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român. Au participat, ca invitați, miniștri și alți conducători ai unor organe centrale. Cu acest prilej, Comitetul Executiv a examinat și aprobat propunerile privind realizarea Complexului hidrotehnic și energetic Cerna-Motru-Tismana; programul privind valorificarea complexă a sîsturilor bituminoase; proiectul de hotărâre cu privire la înființarea și organizarea stațiilor

pentru mecanizarea agriculturii și a tracturilor stațiilor pentru mecanizarea agriculturii, precum și propunerile cu privire la unele lucrări de investiții care urmează să fie puse în funcțiune în actualul cincinal. Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a hotărât instituirea unei comisii care să elaboreze propuneri în legătură cu dezvoltarea transportului în comun în municipiul București, îndeosebi prin construirea unor căi de comunicație dotate cu mijloace electrice de mare capacitate și viteză, precum și construirea metroului.

ÎN ZIARUL DE AZI:
● ROLUL NAȚIUNII ÎN SOCIALISM (Consultație în sprijinul celor care studiază în învățămîntul de partid) ● RĂSPUND CHEMĂRILOI LA ÎNTRECEREA SOCIALISTĂ ● Un adevăr elementar: învățămîntul presupune stabilitate! PREZUMĂȚI PE DRUM... ȘI LA CATEDRĂ NICI CUM? ● O FRUMOSĂ TĂLMĂCIRE A LIMBAI MAGHIARE A FOLCLORULUI ROMÂNESC ● FAPTUL DIVERS ● SPORT

16 FEBRUARIE 1933:
„Vuietul sirenei răscolea conștiința proletariatului”
Eroicele lupte ale cefeștilor și petroliștilor pe care clasa muncitoare, oamenii muncii de la orașe și sate le aniversază în aceste zile grădesc peste vremuri despre înalta conștiință patriotică, combativitate, abnegația și spiritul de sacrificiu ale proletariatului din țara noastră, în frunte cu partidul său comunist, puse în slujba cauzei oamenilor muncii, a înălțelor idealuri ale poporului român de libertate, independență națională și progres social. Punct culminant în șirul marilor bătălii sociale din perioada 1929-1933, luptele muncitorești de acum 39 de ani reprezintă, totodată, cele mai viguroase acțiuni proletare organizate și conduse de Partidul Comunist Român până la cel de-al doilea război mondial, o festivitate elocventă a capacității clase muncitoare de a uni în jurul său și păturile muncitorești din cele mai largi ale populației. Prin amploarea și influența lor asupra evoluției social-politice a țării, eroicele lupte ale cefeștilor și petroliștilor au ilustrat pregnant că, în politica condițiilor grele ale ilegalității, Partidul Comunist Român s-a afirmat statornic ca stejarul întregului sistem capitalist. Urmările crizei au fost resimțite cu intensitate în România, datorită unor factori specifici, ca predominanța în economia românească a unei agriculturi înapoiate, cu însemnate resurse semifeudale, pozițiile economice puternice deținute de monopolurile străine și încercările acestora de ieșire din criză pe seama accentuării exploatații în condiții aserive. Apogeeul crizei a fost atins în 1932, când îndrăgii general al producției industriale a scăzut valoric la 57 la sută față de 1929. „Crisa este generală și totuși...”, consemna C. Argetoianu. Marile capitaliști autohtoni, în întregire cu cercurile monopoliste internaționale, au găsit „soluția”: aruncarea greutăților provocate de criză pe spina oamenilor muncii

PAGINA A V-A
OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...
● „Parazitul cu principii” la ora lucidității amare
● „Amindul să fim deopotrivă... dar ea să mă stuțască!”
● La capătul unui marș bărbătesc, spre noi alinațiile ale vieții ● De ce și-a cumpărat un ospătar mașina de scris...

La aniversarea marilor bătălii de clasă ale cefeștilor și petroliștilor
de la orașe și sate. În acest scop s-a intensificat exploatarea maseilor, au fost reduse salariile prin intermediul „curbelor de sacrificiu”; sporierea impozitelor s-a îmbinat cu concedieri masive Lovind cel mai dureros în clasa muncitoare, efectele crizei s-au răsfrîng și asupra altor categorii sociale — intelectuali, funcționari, micii negustori și meseriași, ca și păturile țărănimii muncitoare. Condițiile grele de muncă și viață, șomajul, înfiorarea brută a libertății cetățenești au dus la creșterea acțiunilor de protest ale maseilor largi populare. Numai în întreprinderile partidei — au avut loc, între anii 1929-1933, 377 de greve, la care au participat muncitorii din 1.034 de fabrici și uzine. După eroica grevă a minerilor de la Lupșeni, reprimată de guvern, au izbucnit greve și alte acțiuni de luptă ale muncitorilor metalurgiști din București, Reșița, Arad, Brașov, ale muncitorilor din industria ușoară etc. Este un merit al partidului comunist faptul că, îndemnat de Congresul al V-lea din decembrie 1931, a luat un curs mar hotărât spre orientarea activității sale corespunzător realităților românești, acordând cea mai mare atenție marilor întreprinderi și centre industriale, imbinând mijloace legale cu folosirea variatelor posibilități legale, ca o condiție a înlăturării legăturii cu masele.

PAGINA A VI-A
DIN LUMEA ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII
● Tezaurul „minerurilor sărace” ● Calculatorul electronic — piesa cheie în sistemul informatic ● „Cursa giganților”... pe planșete și oceane ● Din creațiile aindirii tehnice originale

O atenție excepțională a acordat partidul fărâșii unității de acțiune a muncitorilor, indiferent de apartenența lor politică. Capacitatea sa creatoare s-a concretizat în acei ani în folosirea unor variate forme de organizare a unor metode noi, care să înlăture manifestările de inchiștură și sectarism. Astfel, a fost fărâșit o amplă și complexă structură politico-organizatorică a frontului unic de jos al muncitorilor, ceferiștilor și petroliștilor. Comitetul central de acțiune, ales la 20 martie 1932, avind ca secretar pe Gheorghe Gheorghiu-Dej, pină la comitetele de acțiune constituite pe regiuni, localități, ateliere și secții ferroviare, ca organe larg reprezentative, alese de întreaga masă a muncitorilor. Organe similare au fost create în întreprinderile petroliere. Concomitent, partidul a acționat perseverent

ANCHETĂ PE URMELE UNOR SCRISORI
COȘURI FUMEGINDE... ÎN GOANĂ PE PATRU ROTI
● Sute de tone de substanțe poluante injectate anual în atmosfera Capitalei ● „Inchideți ferestrele de la case, vine autobuzul!” ● Când șoferii „pedalează” puternic, pe stradă „nu se mai vede om cu om” ● De ce serviciile de circulație sînt „cu miinile legate”?
...Pe strada Roma, unde locuiesc în „raidi”.
— Are debit mare la pompa de injecție — caută să se scuze șoferul Al. Rizza. În realitate, mașina avea instalația de alimentare unul în spatele celuilalt: 31-B-7419 și 31-B-412... (ultima cifră, la cel de-al doilea, n-am mai distins-o). Ieșind în urmă la o distanță de 200 de metri, o locomotivă de tipul meniu” cu greu, eco-leuri tum ca niște coșuri de fabrică, datorită unor defecțiuni nedescoperite la timp șoferii neglijate (unele autobuze erau nereligate și nervozitate) cu o dată cu mașina în cursă! — au tipat la mine maistrul și șeful garajului Floreasca, fără să ființea șansa că autobuzul era țevă înecată” (Nicolae Dută)... „Nu dau ma-

găduința, toleranța sînt „în floare”. Pentru că, după cum s-a putut constata, în majoritatea sa un anume mitala cazurilor depistate nu este vorba decît de neglijență în întreținere, neglijență în executarea reparațiilor, neglijență în exploatarea autovehiculelor. Cine suportă consecințele acestor abateri de la îndatoririle profesionale? Desigur, deopotrivă, pietonii și călătorii, victime ale acestui... supliment de „comfort”. Evident, investigațiile noastre n-au surprins decît o parte infimă din parcul de mașini al I.T.B. Dacă ne gîndim însă că pe arterele Bucureștiului circulă zilnic peste 150.000—160.000 de autovehicule și că multe prezintă o stare tehnică asemănătoare cu cea semnalată, dacă nu și mai rău, ajungem la concluzia că apărarea publică a sănătății orașului constituie o problemă deosebit de acută. Dumitru MINULESCU (Continuare în pag. a II-a)

ROLUL NAȚIUNII ÎN SOCIALISM

În teoria marxist-leninistă, problema națiunii ocupă un loc deosebit de important, concepția marxist-leninistă a națiunii este un răspuns științific privitor la rolul istoric al națiunii în dezvoltarea societății umane. Marx, Engels, Lenin au examinat multilateral și aprofundat clarificările esențiale intr-un sir de aspecte majore ale acestei probleme, cum sint definiția și caracteristicile națiunii, raportul dintre viața social-economică și existența națiunii, corelația dintre lupta de eliberare socială a clasei muncitoare, a oamenilor muncii și eliberarea națiunii a popoarelor în condițiile capitalismului; ei au schițat linia de evoluție a națiunilor și a raporturilor dintre națiuni în perspectiva trecerii la societatea socialistă și comunistă.

Dezvoltarea națiunilor în zilele noastre a pus în evidență un sir de elemente noi — în primul rând, apariția națiunilor socialiste ca realitate istorică, apariția a noi zeci de națiuni în tinerile țări ale imperiilor coloniale, dar și intensificarea eforturilor burgheziei monopoliste de a submina dezvoltarea națională a popoarelor — elemente care se impun cu o mare acuitate preocupărilor mișcării revoluționare internaționale, ridică probleme complexe în fața gândirii teoretice și activității practice a partidelor comuniste.

Toate acestea explică atenția primordiară acordată de Partidul Comunist Român investigației și analizei aprofundate a rolului națiunii și al relațiilor dintre țări în condițiile contemporaneității. Ampla activitate teoretică a partidului, reflectată cu deosebire în documentele Congresului al IX-lea și al X-lea, în lucrările tovarășului Nicolae Ceaușescu, activitatea politică și practică având drept obiectiv înfăptuirea multilaterală a națiunii socialiste române și largă ei afirmare pe arena internațională, asigurarea relațiilor cu alte state pe baza principiilor de natură să asigure dezvoltarea liberă a fiecărei națiuni reprezintă contribuții de seamă la îmbogățirea teoriei marxist-leniniste a națiunii în general, a națiunii socialiste și relațiilor dintre națiuni în special. (Vezi Nicolae Ceaușescu: Raportul la Congresul al IX-lea, cap. 3; Congresul al X-lea, cap. 3; „P.C.R. — continuator al luptei revoluționare și democratice a poporului român, al tradițiilor mișcării muncitorești și socialiste din România” cap. 12; „Programul și înfăptuirea națiunii noastre socialiste”, „Semicentenarului glorios al P.C.R.”, cap. „Un obiectiv esențial al etapei actuale” perfecționarea continuă a organizării și activității).

Istoria arată că apariția națiunii, ca formă de comunitate umană și dezvoltarea vieții naționale a popoarelor, reprezintă un proces social legat, o etapă necesară și obligatorie în evoluția istorică a societății. Printr-un proces social, care configurează națiunea se înscrise comunitatea de limbă, de teritoriu, de viață economică și de cultură, înfăptuindu-se o unitate națională și spirituală proprie, originală, conținut cu receptarea valorilor fundamentale ale culturii universale.

Formată în condițiile istorice ale capitalismului, națiunea a exercitat, încă din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, o influență decisivă asupra progresului economic și social, asupra mersului înainte al societății. Istoria țării noastre constituie, în această privință, un exemplu concludent. În perioada de dezvoltare națională și socială, înfăptuindu-se o unitate națională și spirituală proprie, originală, conținut cu receptarea valorilor fundamentale ale culturii universale.

Formată în condițiile istorice ale capitalismului, națiunea a exercitat, încă din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, o influență decisivă asupra progresului economic și social, asupra mersului înainte al societății. Istoria țării noastre constituie, în această privință, un exemplu concludent. În perioada de dezvoltare națională și socială, înfăptuindu-se o unitate națională și spirituală proprie, originală, conținut cu receptarea valorilor fundamentale ale culturii universale.

Formată în condițiile istorice ale capitalismului, națiunea a exercitat, încă din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, o influență decisivă asupra progresului economic și social, asupra mersului înainte al societății. Istoria țării noastre constituie, în această privință, un exemplu concludent. În perioada de dezvoltare națională și socială, înfăptuindu-se o unitate națională și spirituală proprie, originală, conținut cu receptarea valorilor fundamentale ale culturii universale.

Formată în condițiile istorice ale capitalismului, națiunea a exercitat, încă din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, o influență decisivă asupra progresului economic și social, asupra mersului înainte al societății. Istoria țării noastre constituie, în această privință, un exemplu concludent. În perioada de dezvoltare națională și socială, înfăptuindu-se o unitate națională și spirituală proprie, originală, conținut cu receptarea valorilor fundamentale ale culturii universale.

avangarda marxist-leninistă a clasei muncitoare, Partidul Comunist Român, a ocupat în viața noastră un rol de forță conducătoare a societății noastre, de exponent fidel al celor mai înalte interese și năzuințe ale poporului, și-a asumat partidul misiunea istorică de a asigura dezvoltarea socialistă a națiunii române, considerând această drept îndatorirea sa fundamentală pe plan național, un mandat suprem încredințat de popor. (Vezi lucrarea „Execuții despre națiune” Editura politică, 1971, precum și articolul „Tipologia națiunii” în „Revista de filozofie” nr. 2/1971).

Baza temeiurilor națiunii socialiste o formează noile relații sociale întemeiate pe proprietatea socialistă, relații care s-au statornicit în întreaga economie, ca urmare a naționalizării principalelor mijloace de producție, a trecerii micilor producători de măruri pe făgașul socialismului; eliminând orice exploatarea a omului de către om, ele au generat comunitatea de interese a întregii națiuni. (Vezi și Raportul la Conferința Națională a P.C.R., capitolul 1).

Economie socialistă unitară constituie temeiul și marea bază al creșterii economice în anii socialismului. Politica de industrializare socialistă, de dezvoltare intensivă și multilaterală a agriculturii, de naționalizare a întregii economii de producție pe întreg teritoriul țării, a dus la o puternică dezvoltare a forței de producție, la creșterea masivă a producției, ridicarea ardentă a tuturor nivelurilor de viață în vederea asigurării unui nivel superior de civilizație materială. Toate aceste elemente definitorii pentru evoluția economiei noastre naționale reprezintă baza materială și propulsorii și progresul națiunii so-

cialiste române. Acestea are drept efect nemijlocit făurirea unei comunități de viață economică de tip socialist, cu noi valențe calitative. Profundă și esențială în viața națiunii au avut transformările petrecute în structura socială a societății noastre. În timp ce, în condițiile capitalismului, orice națiune este scindată datorită contradicțiilor antagoniste dintre clasele sociale ce o alcătuiesc, în orinduirea socialistă lichidarea claselor exploatare, înălturarea exploatarea și înălturarea antagonismelor și conflictelor dă naștere la o unitate socială și politică, având aceleși interese fundamentale. Pe această bază se dezvoltă unitatea social-politică a națiunii noastre socialiste, urșă de forță în procesul de înălturare a acestuia. Se confirmă astfel prezișionul lui Marx care, generalizând experiența Comunei din Paris, pe care o numea „firmare cu adeveră” și care a avut drept rezultat, eluata mai tirzig de Lenin, că dezvoltarea și consolidarea statului și a economiei a claselor exploatare va coincide cu eliminarea și lichidarea acestor clase și a comunității naționale. „Unitatea națiunii nu urmează să fie distrusă ci, dimpotrivă, să fie organizată pe baza orinduirii Comunei socialiste”. (Vezi lucrarea „Programul și înfăptuirea națiunii noastre socialiste”, cap. 12).

Programul dezvoltării multilaterale a socialismului în România, elaborat de Congresul al X-lea al P.C.R., reprezintă în fapt cadrul de firmare a rolului activ, creator și înălturător al națiunii noastre socialiste. În conținutul și direcțiile acestui program, concludente pentru concepția partidului nostru despre socialismul multilateral dezvoltat și societatea superioară în toate componentele ale vechii societăți românești, vechiului cadru de viață a națiunii noastre, se găsesc punctele de conținut ale intereselor fundamentale ale fiecărei cetățean. În acest sens, și pe această bază, unitatea social-politică a națiunii constituie unul dintre elementele propulsoare fundamentale ale progresului societății socialiste și, în același timp, rezeamul hotărâtor al stabilității sale istorice, garanția principală a ireversibilității procesului de dezvoltare ascendentă spre comunism. (Vezi și articolul „Victoria socialismului și unitatea social-politică a întregului popor” în „Lupta de clasă”, nr. 3, 1971).

Un factor esențial de cimentare a coeziunii națiunii noastre socialiste îl constituie unitatea și prietenia frățească dintre oamenii muncii din toate țările și cetățenii naționalităților reconstruite, efect nemijlocit al renouărilor marxist-leniniste de către partid a problemei naționale, al aplicării ferme, fără abateri, a principiului egalității în drepturi a tuturor cetățenilor țării. (N.R. Politica partidului în problema națională, raporturile între dezvoltarea națiunii noastre socialiste și a naționalităților conlocuitoare vor forma obiectul unei consultații distincte).

După cum e cunoscut, națiunea se afirmă în istorie nu numai prin creația materială, ci și prin bogăția vieții spirituale, prin ceea ce adăugă tezaurului cultural al țării și, totodată, al omenirii. Construcția socialistă a creat condiții propice unei dezvoltări și în domeniul vieții spirituale a națiunii noastre, înfăptuindu-se o unitate națională și spirituală proprie, originală, conținut cu receptarea valorilor fundamentale ale culturii universale.

Evoluția istorică arată că formarea și consolidarea națiunii socialiste nu se petrec în mod automat, mecanic. Spre deosebire de alte etape istorice dezvoltarea națiunii socialiste este un proces conștient, ca și acela al fărâșirii societății socialiste. Acest proces se desfășoară conștient și activ, în vederea realizării obiectivelor sociale, ca urmare a faptului că este condus, în mod nemijlocit, de către

artistic remarcabile create în anii socialismului, ridică patrimoniul cultural al țării pe o treaptă superioară, îl îmbogățește cu valori originale, oglindind noile realități sociale.

Totodată, are o însemnată excepțională faptul că prin prodigioasă dezvoltare a învățămîntului de toate gradele (între altele, apropiata generalizare a învățămîntului de 10 ani), extinderea continuă a rețelei instituțiilor științifice, culturale-artice, a așezămintelor culturale de masă, prin amplificarea considerabilă a activității editoriale și creșterea tot mai accentuată a numărului abonaților la radio și televiziune — are loc o amplă largire a orizontului cultural al maselor populare, puternică revoluție culturală desfășurată sub conducerea partidului exercitând o profundă influență asupra procesului de dezvoltare a națiunii noastre socialiste, afirmându-se ca unul din factorii esențiali de afirmare a potențelor și creațoare.

Sub influența marilor transformări revoluționare petrecute în viața societății, a vastei activități ideologice și politico-educative desfășurate în mod sistematic și multilateral, se realizează mutații substanțiale în modul de gândire al oamenilor. Reflectând cerințele reale ale evoluției sociale, stimulând această dezvoltare, conștiința socialistă se transformă într-o puternică forță motrice a progresului social. De aci și atenția excepțională acordată de partid activității ideologice-educative, conștientă a tuturor nivelurilor de viață în vederea asigurării unui nivel superior de civilizație materială. Toate aceste elemente definitorii pentru evoluția economiei noastre naționale reprezintă baza materială și propulsorii și progresul națiunii so-

cialiste române. Acestea are drept efect nemijlocit făurirea unei comunități de viață economică de tip socialist, cu noi valențe calitative. Profundă și esențială în viața națiunii au avut transformările petrecute în structura socială a societății noastre. În timp ce, în condițiile capitalismului, orice națiune este scindată datorită contradicțiilor antagoniste dintre clasele sociale ce o alcătuiesc, în orinduirea socialistă lichidarea claselor exploatare, înălturarea exploatarea și înălturarea antagonismelor și conflictelor dă naștere la o unitate socială și politică, având aceleși interese fundamentale. Pe această bază se dezvoltă unitatea social-politică a națiunii noastre socialiste, urșă de forță în procesul de înălturare a acestuia. Se confirmă astfel prezișionul lui Marx care, generalizând experiența Comunei din Paris, pe care o numea „firmare cu adeveră” și care a avut drept rezultat, eluata mai tirzig de Lenin, că dezvoltarea și consolidarea statului și a economiei a claselor exploatare va coincide cu eliminarea și lichidarea acestor clase și a comunității naționale. „Unitatea națiunii nu urmează să fie distrusă ci, dimpotrivă, să fie organizată pe baza orinduirii Comunei socialiste”. (Vezi lucrarea „Programul și înfăptuirea națiunii noastre socialiste”, cap. 12).

Programul dezvoltării multilaterale a socialismului în România, elaborat de Congresul al X-lea al P.C.R., reprezintă în fapt cadrul de firmare a rolului activ, creator și înălturător al națiunii noastre socialiste. În conținutul și direcțiile acestui program, concludente pentru concepția partidului nostru despre socialismul multilateral dezvoltat și societatea superioară în toate componentele ale vechii societăți românești, vechiului cadru de viață a națiunii noastre, se găsesc punctele de conținut ale intereselor fundamentale ale fiecărei cetățean. În acest sens, și pe această bază, unitatea social-politică a națiunii constituie unul dintre elementele propulsoare fundamentale ale progresului societății socialiste și, în același timp, rezeamul hotărâtor al stabilității sale istorice, garanția principală a ireversibilității procesului de dezvoltare ascendentă spre comunism. (Vezi și articolul „Victoria socialismului și unitatea social-politică a întregului popor” în „Lupta de clasă”, nr. 3, 1971).

Un factor esențial de cimentare a coeziunii națiunii noastre socialiste îl constituie unitatea și prietenia frățească dintre oamenii muncii din toate țările și cetățenii naționalităților reconstruite, efect nemijlocit al renouărilor marxist-leniniste de către partid a problemei naționale, al aplicării ferme, fără abateri, a principiului egalității în drepturi a tuturor cetățenilor țării. (N.R. Politica partidului în problema națională, raporturile între dezvoltarea națiunii noastre socialiste și a naționalităților conlocuitoare vor forma obiectul unei consultații distincte).

După cum e cunoscut, națiunea se afirmă în istorie nu numai prin creația materială, ci și prin bogăția vieții spirituale, prin ceea ce adăugă tezaurului cultural al țării și, totodată, al omenirii. Construcția socialistă a creat condiții propice unei dezvoltări și în domeniul vieții spirituale a națiunii noastre, înfăptuindu-se o unitate națională și spirituală proprie, originală, conținut cu receptarea valorilor fundamentale ale culturii universale.

Evoluția istorică arată că formarea și consolidarea națiunii socialiste nu se petrec în mod automat, mecanic. Spre deosebire de alte etape istorice dezvoltarea națiunii socialiste este un proces conștient, ca și acela al fărâșirii societății socialiste. Acest proces se desfășoară conștient și activ, în vederea realizării obiectivelor sociale, ca urmare a faptului că este condus, în mod nemijlocit, de către

noi orinduirii sociale și, implicit, la creșterea forței de atracție a socialismului, ceea ce de natură să favorizeze și să stimuleze lupta clasei muncitoare, a forțelor progresiste din alte țări.

Partidul nostru dă expresie concretă internaționalismului său consecvent, punind în centru politicii sale externe extinderea și adâncirea relațiilor de prietenie și alianță cu toate țările socialiste, de care ne leagă ideologia comună marxist-leninistă, comunitatea orinduirii sociale, unitatea de țeluri și sarcini fundamentale; militează cu fermitate pentru cauza libertății și drepturilor democratice și solidarității activă; acționează perseverent pentru statornicirea trainică, în viața internațională, în relațiile dintre toate statele a principiilor menite să asigure înfăptuirea fiecărei națiuni, apropierea și cooperarea între popoare.

Preocuparea pentru dezvoltarea propriei națiuni este astfel în deplină concordanță cu cerințele internaționalismului, reprezentând principala contribuție proprie la victoria cauzei generale a progresului social. Fiește că această preocupare este comună cu naționalismul, în concepția marxist-leninistă naționalismul se caracterizează prin promovarea inegalității între națiuni, dominarea și înfăptuirea națională în detrimentul libertății și bunăstării celorlalte națiuni, apropierea și cooperarea între popoare.

Problema a cărei abordare nu mai poate fi întârziată în cadrul unei consultații distincte.

Partidul nostru confirmă în mod strălucit teza programată a partidului nostru, potrivit căreia valentelor națiunii reprezintă o cerință logică a procesului de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe toate planurile, a națiunii. În acest sens, apare în mod clar și în mod conștient în fața noastră problema de înălturare a societății socialiste și comuniste în seamă a asigurării dezvoltării economice, culturale și spirituale naționale, un înalt nivel de civilizație și bunăstare, adâncirea continuă a democratismului, o prodigioasă înăltuire a culturii, fructificarea dezvoltării economice și culturale, talentele fiecărui cetățean precum și situaarea propriei națiuni pe un loc demn în concertul națiunilor lumii, iar toate aceste procese fundamentale de dezvoltare a societății noastre reprezintă altceva decât inesențiale procese de afirmare integrată, pe

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

— Oare e adevărat că, până la 60 de ani, n-ai muncit niciodată? Că nici o singură zi, nici o singură oră n-ai practicat vreă meserie, n-ai exercitat vreă activitate profesională într-un colectiv organizat? Că n-ai fost nicăieri o clipă, cum se spune în vorbirea curentă, „încadrat în ciclul muncii“?

Nu e chiar cu totul exact. Acum vreo treizeci și ceva de ani am fost înscris, un an sau doi, în barou.

— Și de atunci? (am pus întrebarea mărturisesc, cu nădeja sinceră de a mi se infirma informațiile pe care le deținem și căroră încă nu voiam să le dau cursul.)

— De atunci? Nu, domnule, n-am mai muncit niciodată. Eu n-am chemat muncii, eu sînt prin vocație un spectator al lumii, un participant. Pe mine mă interesează să contemplăm spectacolul vieții, iar pentru asta trebuie să rămân pe margine, nu să te vîri în vîltoare.

Se plimba cu pași mari prin camera cu zăbrele îngălbenite la ferestre, cu pereții afumați și scoroziți, în care cite o mobilă deteriorată — un scrin venețian, bunăoară — evoca un lustru de mult apus. Își sublinia cuvintele cu gesturi ample, patetice, din cînd în cînd se infușura teatral în faldurile închinate ale unei toge, dar toga, vezi, era un halat de cam mureș și peticit. Făcea eforturi vizibile să albe un aer de grandeură crepusculară în mijlocul acestui decor mizer.

— Bine, dar din ce ai trăit în tot acest timp? Căci omul nu ființează din aer, trebuie să și mîncească, să și îmbrăcească, să albe un acoperămint deasupra capului...

— Chestiunea cu acoperămintul s-a rezolvat cel mai simplu: măică-mea e proprietara unui apartament și locuiesc împreună cu ea. Iar în ce privește restul mijloacelor de trai, ce să vă spun? Pînă în 1948 măică-mea a avut o mică avere, aveam din ce trăi. Pe urmă... (dă din umeri ca și cum ar fi un subiect despre care n-ar mai merita să discute). Măică-mea totuși discută. Adevărul este că și după 1948 s-a lăsat întreținut de mama lui, care a vindut pe rînd tot ce agonisise pentru a-i susține existența de „contemplativ“, de „spectator“. Iar după ce „măică-mea“ s-a epulzată, a pus-o... să cerșească. Și e-ă s-a dus la cerșit. O cerșetorie stranie, „intelectuală“, care apela la mîla snoonă pentru o firmă „sensibilă și serioasă“.

— Nu vi s-a oferit oare, în toți acești ani, nici un loc de muncă? Ați întâmpinat cumva dificultăți la încercare, nu să te vîri în vîltoare.

De ce să mint, n-am întâmpinat nici o dificultate iar locuri de muncă mi s-au oferit. Dar, domnule, cum puteam să accept să mă scol zilnic la șase dimineața, să mă duc la serviciu, să suport înghesușia din autobuze, să lucrez pînă la trei, să mă rămin și pe la vreo ședință? Altfel s-ar putea să le fie pe plac o asemenea viață, mie însă nu.

— Și a scuturat ca de satana la gîndul că cineva ar fi în stare măcar să-l bînușească de o asemenea „ereză“? Ce l-ar sînta cumva în rîndul oamenilor obișnuși. Mă tulbura tot mai mult contradicția frapantă dintre aplombul pe care îl afișase și îndărătlă, fără crepă, care purta amprentele unei vădite de-

— Dacă știe și acest vers horatian: „Summa voluptas non in dolore caret, sed est in te ipso. Quare tu pulmentaria sudando“ („Păcerea nu stă în arotărea mai rară, ci în tine însuși. Caută gustul mîncării în osteneală“). Îi stia!

— Și nu v-ati simțit niciodată rușinat de faptul că nu muncii, că alți oameni de vîrstă și cu pregătirea dumnevoastră duc o existență activă, cu rezultate vizibile în timp ce dumnevoastră vegetați? N-ati fost niciodată tentat să căutați „gustul vent în colțul buzelor. Siguranța de sine, cu care, la început, voise să mă copleșească, începea să se destrame. Bine chiar și asta prin „încăperea erau mai rari, mai mărunți, parcă ezitanți.“

— Oare ce satisfacții mai deosebite ați încercat în viață? Care sînt momentele care v-au produs cea mai mare mulțumire?

— Satisfacții? (S-a oprit câteva clipe desigur). Nu mi amintesc. Dar unde stă scris că omul trebuie să ur-

— Nu e numai treaba lui, e și a noastră, a fiecăruia. La urma urmelor, în timp ce el nu făcea nimic, ducîndu-și traul de „contemplativ“, alții munceau, direct sau indirect, pentru el. Și el își simțea, de fapt, precăritatea poziei. De aceea se folosea de o delensivă iritativă. Unde e „loga“ imaginată de la început?

Vocea i s-a frînt subit în toată poroajele. Nu cuvintele vocale căsăseră, ci alveele, mi în adinea. Și dăduse seama că de fals și ridicol suna toată această diltirambă. Poate îl copleșise și pe el sentimentul disonanței dintre poza lui de „măreție“ și realitatea existenței pe care o duce. Se agălese cu disperare de o himeră, cu speranța absurdă că acest pai al iluziilor îl va salva de la inevitabilul naufragiu, dar acum nu-și mai putea ascunde că, oricît autojustificativ și îngremăși s-ar da a un sens unei existențe fără sens, oricît de inverosunabil s-ar abate și-și conserve intact acest interior de fantasmă și miraje, nămolul propriilor sale falsități îl trage ireversibil la fund.

A hantă se scufunda... Desigur, individul și-a creat un univers aparte — ceea ce psihiatrii numesc un „univers autist“ — dar la el nu această deformare psihică a generat modul parazit de a trăi, ci invers: plăcîndu-și și complăcîndu-se să ființeze vegetativ, la marginea societății, înecul cu înecul și psihicul a căpătat deformări specifice. Iar mentalitatea victimei a influențat la rîndul ei existența, aducîndu-l aici.

— Ce este „actual“ în a asemenea personaj anacronic? Desigur, nu „tipicitatea“ sa privită sta-

DE CE SI-A CUMPARAT UN OSPATAR MASINA DE SCRIS...

Nu de mult, judecătoria din Curtea de Argeș a fost chemată să soluționeze un caz în care un cetățean se plîngea că a fost vătămă într-un drept al său printr-un act administrativ ilegal. În speță era vorba de un litigiu de muncă între o unitate din Curtea de Argeș și cetățeanul Ion I. Poenaru, domiciliat în aceeași localitate. Pentru a treia oară se judeca I. P. cu unitatea respectivă în contestația sa dinaintea instanței (ca de altfel și în cele anterioare), urmată de numeroase cereri și memorii adresate organelor centrale și locale de stat, reclamantul plîngea că, din cauza unor „rațuiri“, este împiedicat să lucreze ca ospătar la acea unitate.

Pe parcursul dezbaterilor judiciare, alți din actele aflate la dosar, din depozitiile martorilor, cit și din concluziile factorilor de răspundere care au verificat în amănunțime plîngerile succesive, reiese însă o cutul altă stare de lucruri: desfacerea contractului de muncă se datorează în exclusivitate comportării necorespunzătoare a angajatului la locul de muncă.

„PARAZITUL CU PRINCIPII“ LA ORA LUCIDITĂȚII AMARE

— un om instruit. Nu e păcat că ați lăsat toate acestea să se irosească?

— Ar fi fost păcat să le valorific ca un simplu tabagiu în piața publică. Nu, eu nu sînt făcut pentru asemenea meschine scoteli cu lumea. De altfel, la ce bun toate acestea? „Ehe! fugases labuntur anni...“

— Și a început să recite minute în șir versuri intr-o latinăască impecabilă, în special din Horatius, la un moment dat, agasat de această revărsare furibundă a unei memorii prodigioase, iar ostentativ sterile, fără rost și semnificative, l-am întrerupt întrebîndu-l

— mîrească în viață satisfăcătoare? E o concepție meschină...
— Tăcu apoi, cufundat subit în gînduri. Se opri-se în fața mersului acela patetic, teatral. Capul se adăncise între umeri. Nici nu-și mai ascundea măcar fața de privirea mea. Aveam senzația că de multă vreme nu-și mai pusese el însuși această întrebare; poate niciodată... Își trăise viața pînă la cei 60 de ani pe care îi număra azi — dar oare asta se cheamă „a-ți trăi viața“? Nu se lipise de el nici bucuria, nici durerea, nici zăbucimul, nici speranța, nimic din ce alcătuiește viața ade-

— cel mai vulnerabil, pe care zadarnic încercase — nu acum, ci toată viața — să-l apere... Și o făcuse, cu efortul demn de o cauză mai bună, de a-și structura o convingere în care el însuși, în pofida citatelor savante, nu mai credea... N-avea de ce să trăiască...
— Nu mai folosiți cuvinte mari, nu mai recurgeți la mituri. Parazitul e, după cîte știu eu, un microorganism periculos, nociv. Puteți oare cu inimă ușoară să mă plasați într-o asemenea categorie? Cui fac eu rău? Societății? Semeniilor? Că nu muncesc? Treaba mea!

Un tînar brutar dintr-un oraș oltan s-a îndrăgostit de o tînară cotefară din același oraș, prietenia lor e foarte strînsă și au hotărît să se căsătorească. Cei patru părinți și-au dat consimțimîntul. Tatăl fetei a aruncat însă, așa intr-o doară, o sîmțică de îndoielă în inima tînarului, sîmțică ce a prins rod negru și logodnicul mă roagă, într-o scrisoare, să-l ajut s-o smulgă.

Ei a absolvit șapte clase, a urcat lesne și tute ierarchie meseriei lui, e prețuit de al săi și acum nu mai are nici o pretenție de la viață. Tînașa urmează liceul seral, unde obține note mari, e lăudată de profesori. Viitorul ocru și-a întrebă viitorul ginere și nu le temă că, fiindcă fata citește, învață, îi va fi în un moment dat greu să stea alături de un bărbat fără asemenea preocupări? Nu, a răspuns pe dată fiicăul, fiindcă și meseria mea e curată și cinstită, iar noi din dragoste ne luăm, nu din alte motive, nici cu n-o silesc pe ea, nici ea pe mine.

Pe urmă, însă, au început frîmțările și în scrisoarea băiatului nu mai e atît de sigur că totul va merge strună. De aceea, întreabă dacă nu e drept să pună următoarea condiție: pentru ca viitorul să fie pe-

deplin limpede, ea să-și întrerupă studiile, să părăsească serviciul și să stea cumințe acasă, gîndind și privind la televizor, în așa fel încît „amîndoi să fim deopotrivă“.

Nu știm ce opinie va avea viitoarea...

în aceleași condiții în care lucrează și învață și logodnicul lui. În curgerea și încolțită sîmțică sîmțică toasă a ambiției, care o îndeamnă pe tînașă să nu se mulțumească deloc cu ceea ce e, ci a rodit o-

— Dint ceretărilor judiciare nu s-a desprins deloc concluzia că unitatea respectivă ar fi avut față de contestatar o atitudine defavorabilă. În schimb, I. P. s-a „evoluționat“, prin necorespunzătoare a comportării necorespunzătoare printr-o serie de servicii, indisciplina, ajustarea gramajului și altele. Pentru aceste abateri a fost sancționat de trei ori, însă sancțiunile s-au dovedit a fi insuficiente pentru a-i determina să-și revizuiască comportarea; drept urmare, în mod firesc, conducerea unității s-a văzut nevoită să recurgă la măsura extremă — desfacerea contractului de muncă. Instanța de judecată a concluzionat că, prin „comportarea“ a tînarului, s-a făcut necesară pentru a-și continua munca în cadrul acestei unități și a menținut decizia prin care s-a desființat contractul de muncă.

„Amîndoi să fim deopotrivă... dar ea să mă slujească!“

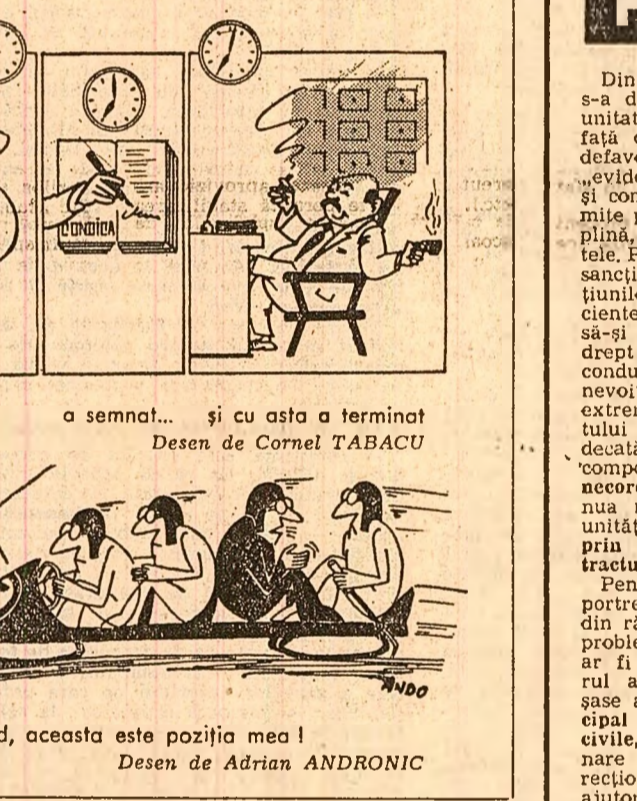
— ce-i drept, încă nedăruit, de vreme ce cere și statul altora, pra soluției — de proprietar particular al nevestei, cu drept de a decide în privința viitorului ei chiar și fără ea. Împotriva aspira-

— îl or cit se poate de firești. Aspiratiile ei și par o primejdie careia îi opune frontal și categoric un ideal de orăzită.

— Intrebarea tatălui fetei a fost înțeleasă, cu atît mai înțeleasă, cu cît încheia în ea și răspunsul, și poezia de discursul prietenos și convingător iar fî scutit pe timp de a umbra după sfaturi pe la alții. Oricum, însă, trebuie să-i răspund băiatului că nici o hotărîre ce privește destinul viitorului sîmțic nu va fi validă fără asentimentul franc al ambilor intereseți. Că decît s-o oprească și s-o întoarcă din drum pe cea pe care o iubeste, mai bine ar încerca să umble alături de ea, ba chiar, dacă se poate, s-o ia înaintea ei, pe aceeași cale. Orice efort de depășire a condiției proprii e demn de cinstire și bănuiesc că o înțelegere strîmbă, încropită la ani atît de fragezi, în silă, s-ar destrămă la o etate mai coaptă.

„Nu cred că în felul acesta aș nedreptăți-o“ — își încheie scrisoarea tînarului brutar doljean. Îl las pe filozoful Pitagora să vă răspundă: „Omul drept nu e cel care nu me, dreptătește pe nimeni, ci cel care, putînd să facă rău, înăbușă voința de a-l face“.

Valentin SILVESTRU

600 DE RĂSPUNSURI LA UN SONDAJ AL TINERETII

— În aceste zile, un eveniment tradițional aduce culorile deosebite în peisajul cazarmilor: trecerea în rezervă a contingentului care și-a făcut serviciul sub drapel. Pentru mulți de tineri care părăsesc acum dintr-un capitol de biografie intr-altul, nostalgia despărțirilor se împătește cu bucuria apropiatelor revăzîndu-se. Oamenii contingentului trăiesc plener sentimentul unei împliniri, ca după o ascensiune pe un munte, o ascensiune care le fortifică, le ridică în proprii tăi ochi și-ți dă, la capătul ei, perspectiva drumurilor care îi se deschid în față.

— Dar ce a însemnat, mai definit, stagiul militar pentru acești tineri? Ce amintiri le-a lăsat? Ce vor face de acum înainte? Sînt întrebări pe care ziarul „Apărarea patriei“ le-a adresat unui număr de 600 de ostași din diferite unități și garizoane. Răspunsurile, primite, deși formulate în modalități proprii, conturează, de fapt, profilul unei generații și gîndurile ei la capătul unei mari experiențe de viață.

— învățat ce e bun și ce e rău, cum să-ți ajuti de o legii și tot aici mi-am dat seama de puterea mea“ (caporal Valentin Croitoru, comandant de grupă, electrician).

— „Stagiul militar a însemnat pentru mine o pregătire ca bun apărător al țării, la orice nevoie și în orice moment de război...“ (sergentul Nicolae Moianu (comandant de pluton, absolvent de liceu) „...o aprofundare a „dragostei de patrie“, o perioadă — duce mai departe ideea sergentul Alexandru Bălăneșcu (plutonier de baterie, absolvent de liceu), „...înțelegerea că trăiești alături de prieteni și tovarăși cu care lupți împreună să-ți faci datoria față de patrie și contribuie la înfrîngerea teuror partidului“.

— „frumoașă din armată, ei și din întregă-mi viață de pînă acum“.

Răspunsurile la întrebarea enunțată compun un adevărat jurnal al formării unor ostași, cetățeni demni de epoca noastră.

— „Dar cîte altele nu sînt păstrate în inimă!“ (Soldatul Grigore Floarea (pistol, lăcătuș mecanic) cel mai mult i-au plăcut o convocare unde a deprins să schizeze și... fanfara militară. Pentru caporalul Constantin Zîncă rămîne de neuitat „...ziua cînd pentru prima dată am avut comanda grupelor și am început să-și invită pe soldați, ceea ce alții m-au învățat pe mine“.

1. AȘADAR, CE A ÎNSEMNAT STAGIUL MILITAR?

— Într-un fel sau altul, toți participanții la acest sondaj au opinii înțersite după glas credinței, dragostei față de țară și popor, față de Partidul Comunist Român, profundul

La capătul unui marș bărbătesc, spre noi aliniamente ale vieții

2. CEA MAI FRUMOASĂ AMINTIRE?

— „Mi-e foarte greu să aleg — mărturiseste, într-un consens general, caporalul Ionel Roșca (comandant de obuzier, absolvent de liceu). Am foarte multe amintiri, care vor dăinui mereu“.

— „Momentul cel mai frumos a fost depunerea jurămîntului militar prin care m-am legat să apăr viața nouă a țării“ (soldat Zoltan Kopand, ochitor, lăcătuș mecanic). „Primirea mea în rîndurile membrilor de partid — spune caporalul Tudor Popescu — este nu numai amintirea cea mai

— „frumoașele amintiri din trecut, o stăgășă o am dînt-o aplicată pe care am avut-o cu puțin timp în urmă în munți. Ni s-a explicat la poligonul tactic în miniatură zona în care o sîmțim parastați, situația tactică. Nu mîci

— „De cîte altele nu sînt păstrate în inimă!“ (Soldatul Grigore Floarea (pistol, lăcătuș mecanic) cel mai mult i-au plăcut o convocare unde a deprins să schizeze și... fanfara militară. Pentru caporalul Constantin Zîncă rămîne de neuitat „...ziua cînd pentru prima dată am avut comanda grupelor și am început să-și invită pe soldați, ceea ce alții m-au învățat pe mine“.

3. CE PLANURI DE VIITOR AVEȚI?

— Răspunsurile la această întrebare configurează atitudini, năzuiri și preocupări ale unor oameni care privesc cu răspundere viața și locul lor în colectivitatea socialistă.

— „Să continui meseria pe care o am, să muncesc conștiincios, să ajung la o categorie superioară“ (soldat Gheorghe Cuoș), „Întrucît am lucrat în unul dintre marile centre carbonifere ale țării, Combinatul cărbunelui — Tg. Jiu, mă voi încadra alături de tovarășii mei de muncă, voi contribui la îndeplinirea și depășirea planului și la descoperirea de noi zăcăminte de cărbuni în județul Gorj“ (caporal Gheorghe Banulescu, comandant grupă ceretăre, tehnician minier). „Voi lucra din nou pe tarlarele cooperativelor agricole, acolo unde mi-a plăcut cel mai mult în județul Caracș-Severin“ (soldat Mișu Lascu, artistler a.a., mecanic agricol). „Mai întii îmi voi lua vechimea de la întreprinderile unde am lucrat și mă voi duce la Lotru, pentru că eu am îndrăgit munca de santier încă de cînd am lucrat la Craiova și la Porțile de Fier și vreau să revin pe santier. Cunoșc condițiile

— „Orîndue voi merge să muncesc în rezervă, să desc seriozitate, să se cunoască faptul că am armata făcută“ (sergent Virgil Pop, comandant de pluton, absolvent de liceu). „Planuri imediate — angajarea într-o întreprindere. Părinții m-au ținut timp de 12 ani la școală și ar fi rușinos să mai trăiesc pe spinarea lor“ (Caporal Ionel Roșca). „...Mai întii să-mi revin munca și să termin liceul seral. Mă voi pregăti apoi pentru susținerea examenelor de admitere în școala de pilotaj — zborul cu motor — în cadrul aeroclubului „Gh. Bănculescu“ — Ploiești, unde am fost brevetat în zborul fără motor. Voi împlini astfel cel mai frumos vis al vieții mele, la care am rîvnit de mic copil“ (soldat Gheorghe Neagu).

— Un contingent trece în rezervă. Adolescenții de ieri, bărbăți de azi, privesc spre mine cu fruntea înaltă. Sînt pomesse spre acest mine mai puternici, mai demni, cu sentimentul că marșurile lor ostășești se continuă spre noi aliniamente. În aceleși cadente ale datoriei față de patrie.

— În cele 600 de glasușuri înregistrate ascultate în cuprinsul sondajului nostru de opinie, se distinge timbrul bărbătesc al unei generații.

— Da, această sint tineri de azi...
Colonel Gh. BEJANCU

POSTA PAGINII

Din cercetărilor judiciare nu s-a desprins deloc concluzia că unitatea respectivă ar fi avut față de contestatar o atitudine defavorabilă. În schimb, I. P. s-a „evoluționat“, prin necorespunzătoare a comportării necorespunzătoare printr-o serie de servicii, indisciplina, ajustarea gramajului și altele. Pentru aceste abateri a fost sancționat de trei ori, însă sancțiunile s-au dovedit a fi insuficiente pentru a-i determina să-și revizuiască comportarea; drept urmare, în mod firesc, conducerea unității s-a văzut nevoită să recurgă la măsura extremă — desfacerea contractului de muncă. Instanța de judecată a concluzionat că, prin „comportarea“ a tînarului, s-a făcut necesară pentru a-și continua munca în cadrul acestei unități și a menținut decizia prin care s-a desființat contractul de muncă.

Pentru a continua mai exact portretul eroului ce se luptă din răspuneri cu toată lumea pe probleme de drept, în care nu ar fi lipsit de interes următorul aspect: numai în ultimii șase ani a fost personalul principal în zece dosare penale sau civile, între care și vechea năvălire la trei ani în închisoare corecțională. Măcar acum, cu ajutorul prosei, să-l punem pe acest om față în față cu el însuși; dacă el nu înțeleg să-și vadă de treabă, să muncască corect și conștiincios, cel puțin să nu-l încurce pe cei ce îl ajudează. Poate nu v-aș fi adresat aceste rînduri, dacă din păcate, n-ar mai fi și alții ca Poenaru.

După cum se știe, dreptul de petiționare și se acordă o atenție deosebită în societatea noastră. Dar asta nu înseamnă nicidicum că trebuie să tolerăm activitatea celor ce abuzează de drept; dacă el nu înțeleg să-și vadă de treabă, să muncască corect și conștiincios, cel puțin să nu-l încurce pe cei ce îl ajudează. Poate nu v-aș fi adresat aceste rînduri, dacă din păcate, n-ar mai fi și alții ca Poenaru.

Unul dintre martorii, coleg de serviciu cu „petiționarul“, spune în depoziția sa: „Poenaru și-a cumpărat mașina de scris și scrie foarte mult, cu și fără rost“. Foarte bine, nimeni nu-i reproșează că scrie, dar să nu dăuneze altora să nu scrie lucruri neadevărate, care să angajeze în cercetări științifice organe, soldate cu timp pierdut de po-mană și cheltuieli inutile! Se pune întrebarea firească: cum să-l tratăm pe reclamagii de profesie? Este adevărat, în Codul penal se sancționează denunțarea calomnioasă, calomniile și insulta. Uneori însă, datorită abilității cu care sînt făcute astfel de sesizări, este dificil să fie încadrate în vreuna din aceste infracțiuni.

Consider, de aceea, că ar fi necesară o reglementare care să pună capăt activității acestor „profesioniști“ ai plîngerilor. Dacă li s-ar împuța numai cheltuielile făcute cu cercetarea unor sesizări mincioase, sînt convins că nimeni nu-i cheful să se mai ocupe de astfel de lucruri. Vreau să fiu bine înțeles. Nu mă pronunț nicidicum pentru restringerea dreptului de petiționare și cetățeanului, care este un drept constituțional, un cistig al orînduirii noastre. Dar, ca orice drept, el trebuie exercitat în așa fel încît să nu dăuneze intereselor societății, ale cetățenilor cetățeni!

Victor BOGOBIA
judecător, Curtea de Argeș

DIN LUMEA ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII • DIN LUMEA ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII

UN IMPERATIV AL ECONOMIEI NAȚIONALE: A VALORIFICA EFICIENT TEZAUURUL „MINERELOR SĂRACE”

Asigurarea necesarului de materii prime, în proporție cât mai mare, din producția internă, dobândește semnificații aparte în acest an, ca și în întregul ei cîmp. După cum s-a subliniat la ultima sesiune a Marii Adunări Naționale, echilibrarea balanțelor materiale se întindea, pe maximum, pe maximum, pe maximum...

Includerea acestei sarcini economice printre obiectivele de bază ale actualului cincinal — a fost decisă de Comitetul Central al P.C.R. în luna ianuarie. În acest cadru se înscriu și măsurile stabilite de conducerea partidului și statului pentru punerea în valoare a unor resurse minerale cu conținut util mai redus — încadrându-se așa-numitele „minerale sărăce”.

Intr-o serie de cazuri, prospecțiunile geologice au pus în evidență rezerve de asemenea substanțe în măsură să justifice, prin volumul lor relativ mare, investițiile necesare pentru dezvoltarea economică a acestor zone. De altfel, experiența mondială atestă o creștere a frecvenței eforturilor de a valorifica astfel de rezerve care au, în anumite cazuri, conținutul de substanțe utile chiar mai mic decât unele din mineralele de acest gen prezente în subsolul teritoriului nostru. Un alt aspect economic favorabil constă în diversitatea, demnă de a fi avută în vedere, a substanțelor utile conținute în ele, ceea ce deschide perspectiva unor valorificări ale acestor minerale, în mai multe direcții. Cît privește posibilitățile reale de a aborda soluționarea unor astfel de probleme, ele sînt asigurate de stadiul înalt al dezvoltării economiei naționale, implicat a tehnicii și științei, care permit realizarea unor tehnologii de extragere și prelucrare adecvate, relativ rentabile.

„PORTOFOLIUL” CU SOLUȚII ÎNCEPE SĂ SE COMPLETEZE...

În legătură cu stadiul efectiv al lucrărilor privind problemele abordate în cadrul sarcinilor respective fac obiectul anumitor programe prioritare de profil, inițiate sub coordonarea Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, ne-am adresat unuia din reprezentanții Ministerului Minelor, Petrolului și Geologiei — ing. Vasile Scripă, director al Direcției tehnice.

Eforturile de identificare și punere în valoare a mineralelor cu conținut de substanțe utile mai redus, ne-a pus în discuție un alt reprezentant al Ministerului Minelor, Petrolului și Geologiei — ing. Vasile Scripă, director al Direcției tehnice.

Puteti preciza, la baza asemenea rezerve mai importante, fața de cercetare atinsă, rezultatele deosebite obținute?

În ele privește, soluțiile sînt relativ evaluate, în sensul că s-a și ajuns la conturarea unor tehnologii de exploatare și preparare adecvate. Este cazul, între altele, al mineralelor de mercur și al bauxitelor cuprifere. Dămunele rezematul sîntuate; fie că se referă la domeniul de ardere — pentru care trebuie realizat un ardător de un tip special, adaptat sîsturilor bituminoase, ca un combustibil de o calitate particulară; la cel de preparare — obținutul sîntuate în termocentrală sub formă de praf, aceste sîsturi trebuie mai întîmînate cu o meară de concașare de foarte mare capacitate; la domeniul de ambalare a gravurilor — pentru care arderă sîsturilor le provoacă cazanelor; la cel referitor la protecție — pentru care trebuie create mari electrofiltre, apte să oprașcă cantitățile exagerate de substanțe ce trebuie evacuate. Dar, deși toată lumea este con-

Dată fiind complexitatea cercetărilor tehnologice se impune urgența lor accelerare de către forurile competente. Poate că ar fi cazul ca, pe diferite obiective, să se analizeze, sub egida C.N.S.T. (care a și clarificat, între timp, aspectele privind finanțarea temelor rămase necontractate pînă la realizarea investigațiilor de față), stadiul atins în continuarea lucrărilor desfășurate în anul ce a trecut și în demararea celor din anul acesta de către toți — factorii implicați. O atenție deosebită merită acordată modului în care diferitele departamente și-au defalcat sarcinile ce le revin pe aspecte și execuțanti, respectiv pînă la nivelul de colectare științifică, de proiectare și uzine nominalizate.

Teodor CAZACU

CALCULATORUL ELECTRONIC — piesă cheie în sistemul informaticii

Recent a luat ființă Institutul central pentru sisteme de conducere cu mijloace de automatizare, în cadrul noului sistem științific și tehnic, pe care îl revine în cadrul economiei naționale, vicepreședintele C.N.S.T. ne spune: — Încă din 1967, partidul și statul nostru au adoptat un program de dotare a economiei naționale cu tehnica de calcul automatizat...

Convorbire cu dr. ing. Dinu BUZNEA, vicepreședintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, director general al I.C.S.C.M.A.

lectelor necesare în acest domeniu. În această direcție, în prezent, sunt disponibile în țară noastră să se încadreze în această concepție unitară, cu alte cuvinte, să existe o corespondență deplină între diferitele sisteme care se proiectează în prezent și în următorii ani...

Din creațiile gândirii tehnice originale

• INSTALAȚIA PENTRU PURIFICAREA AERULUI CE CONTINE VAPORI DE MERCUR (I.P.A., autor proiectant Nicolae Vasile Ionescu). • PROCEDIUL DE NITRURARE A CĂMĂȘILOR PENTRU POMPE DE EXTRAS ȚIȚEL, realizat de un colectiv de la Institutul de cercetări tehnologice pentru construcțiile de mașini (I.C.T.C.M.)...

DIN ACTUALITATEA ȘTIINȚIFICĂ INTERNAȚIONALĂ

Unulul stert de veac a enunșat un adevărat proces de „gigantizare” a mijloacelor de transport. Alegrin-ne pentru exemplul, în care domeniul maritim, constatăm că, la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial, tonajul maxim al petroliereilor era de circa 20.000 tone, iar astăzi, petrolierele de 200.000 tone constituie o prezență obișnuită în marile porturi oceanice, recordul anului 1971 fiind detinut de petrolierul japonez „Nisseki Maru”...

...DAR PERSISTĂ OBSTACOLE ÎN APLICAREA LOR

Pentru a obține date și fapte mai elocvente în legătură cu ritmul de desfășurare al lucrărilor din acest domeniu, am inițiat, în cadrul investigațiilor, o anchetă-test. Ea se referă, în special, la modul de organizare și desfășurare a lucrărilor și are în vedere una dintre materiile prime sărăce: sîsturile bituminoase. Cercetarea geologică preliminară fiind practic încheiată, la ora actuală experimentările se sîntuate, predominant, în sfera cercetărilor de teren, mai decît în cea a cercetărilor miniere; prima, avînd sarcina de a trece cît mai grabnic la pregătirea condițiilor tehnologice concrete pentru experimentarea utilizării sîsturilor în termocentrală; a doua, de a contura complexul tehnologic de extragere și prelucrare diferențiată a acestora. Care este situația lucrărilor în aceste două mari direcții?

La Direcția tehnică din cadrul Ministerului Minelor, Petrolului și Geologiei ni se relatează cercetările tehnologice care se efectuează în cadrul M.M.P.G. au ca scop valorificarea complexă a cenșurilor rezultate la arderea sîsturilor bituminoase în cazanul termocentrală electrică. Aceste cercetări, care se vor încheia în anul 1973, vor stabili metodele de aplicat pentru extragerea unor elemente utile din cenușă (aluminiu, fier). Pentru a se putea stabili parametrii tehnici și economici în scopul realizării unor instalații industriale în care să se aplice aceste metode este necesar, însă, ca cercetările de mai sus să se continue pe cenșuri obținute de la o termocentrală cu

ganzarea nu ar fi rentabilă și în alte domenii. Referindu-ne de pildă, la transportul mărfurilor în Asia, argumentele nu lipsesc. Unele dintre ele sînt de o mare palpabilitate. În toate marile porturi se execută amenajările necesare pentru a primi nave de dimensiuni din ce în ce mai impozante. Se pare însă că granta

„CURSA GIGANȚILOR” PE PLANȘETE ȘI OCEANE

Prea mică — adică nerentabilă. De altfel, acest proces de gigantizare a sîsturilor, în întregime sub semnul rentabilității, S-a demonstrat că unii creșterea de 4 ori a tonajului în coreșpondență cu o jumătate din costul unitar. Mergînd mai la amănunt, aflăm că dacă pentru un vas de 75.000 tone prețul construcției per tonă este de 100 dolari, pentru un vas de 150.000 tone el scade la 79 dolari, iar pentru un vas de 200.000 tone — la 73 dolari. Se adaugă im-

Ion HOBANEA

